

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 9 1946

BRIDGE
MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

I dette
nummer
blant annet:

27 eksperter

7 meldinger

Vi presenterer:

W. B. Herseth.

Spill jeg husker.

„Norsk Bridge Magasin” 1947

„NORSK BRIDGE MAGASIN” har helt fra det ble stiftet utkommet med 10 nummer i året. Man fant det praktisk å sløfye magasinet i 2 av sommermånedene.

Med den stadig stigende interesse for bridge i vårt land har gjort at det nu er behov for et bridge-magasin som utkommer hver måned i året.

Fra vår store abonnements- og lesekrets har vi særlig i sommer, mer enn noensinne, merket at de har savnet sitt bridge-organ.

Forlaget har derfor besluttet at „NORSK BRIDGE MAGASIN” i 1947 skal utkomme med et nummer hver måned, ialt 12 nummer.

Tross de store, økede utgifter til papir, trykning, porto m. m. blir kontingenten kun kr. 8,— pr. år. Løssalg kr. 0.80.

A. M. HANCHES FORLAG
KONGENSGATE 4, OSLO

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORUND

Nr. 9

November 1946

17. årgang.

Redaktør: R. HALLE, Postboks 120, Bestun. Tlf. 59 334

Red.sekretær: ROLF BØE, Eugeniegt. 1, Tlf. 60 291

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 12 181

Abonnement: Kr. 6,00 pr. år.

Løssalg: Kr. 0,70 pr. nummer

Gleden ved spillet.

«En spiller skal alltid utvise høflig opptreden like overfor sin makker og motparten, og skal unngå ved ord eller handlinger å gi dem grunn til ergrelser eller bringe dem i forlegenhet eller ødelegge gleden ved spillet for dem.»

Dette er § 1 i Norsk Bridgeforbunds etiketteregler (side 60 i «Lover for duplikatbridge»), og vi skulle ønske at alle ville lære den utenat og rette seg etter den ved kortbordet. Paragraffens innhold trenger ingen begrunnelse og ingen kommentar, men la oss for ordens skyld peke på et moment, som mange har lett for å overse.

Forholdet og tonen mellom et makkerpar er *ikke* de tos indre anliggende. Det er tykkhudede makkere som finner seg i en hvilken som helst nedverdiggende karakteristikk, men en må ikke tro, at hvis makker forholdsvis villig går med på å bli titulert som idiot, kan en bare fortsette med å tiltale ham i den stilen uten at det kommer motparten ved. En makker er ikke ens private

eiendom, han er en av de fire spillere ved kortbordet, og selv om han finner seg i å bli overdengt med skjeldsord, er det ingeniørlig sikkert at motparten har noen særlig glede av å overvære avstraffelsen.

Enda verre blir det, hvis makker tar igjen, hvilket er det vanlige. Da slenges ukvemsordene fram og tilbake, i et stadig mer oppjaget tempo. Drevne mundhuggere tar seg ikke nær av det, de kan tvertimot ofte føle et eget sadistisk velbehag i en slik atmosfære. Men for motparten kan det bli uutholdelig, og all glede ved spillet blir spolert.

Et makkerpar kan jerne diskutere et spill, men det skal foregå i høvelige former, og uten å sinke matchens avvikling. Men skal en absolutt kaste smuss på hverandre, får en vente med det til turneringen er over. Bridge er adspredelse og lek, og spilles av de fleste for å tilbringe noen fritidstimer på en *hyggelig* måte. Til hyggen hører høflig opptreden og god

Avstemning blant eksperter

27 amerikanske og norske eksperter avgir 7 forskjellige meldinger i samme situasjon. Og antyder muligheten av enda 2 meldinger.

De som tror at bridge ikke er vanskelig kan se litt på denne artikkel.

Bridge World har en problemspalte «Masters Solvers Club», som svarer til vår «Ekspertklubben». Redaktøren av denne spalte, Samuel Fry jr. har absolutt carte blanche, hans oppgaver og løsninger kan ikke appelleres. Det vil ikke si det samme som at magasinets øvrige redaksjon alltid er enig med ham, snarere tvertimot, noe som følgende historie viser.

Mr. Fry satte opp en oppgave til septemhernummeret, som hovedredaktøren, Alphonse Moyse jr., sterkt frarådet, idet han påsto at det ikke fantes noen «riktig» løsning. Han gikk også sterkt i rette med mr. Frys løsninger (Masters Solvers Club har prosentvis poeng for delvis gale svar), og truet med å ta spillet opp i en annen spalte, «Polling the Experts» (Avstemning blant ekspertene). Mr. Fry svarte at det kunne kanskje hende det var litt forskjellig mening blant ekspertene. Og det skal vi si det var.

Oppgaven var følgende: (Robberbridge).

Meldingene er gått:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♡	pass	1 ♠	pass
?			

De, Nord har:

♠ K Kn 6
 ♡ K D Kn 10 7
 ♦ K D 5
 ♣ K D

Hva melder De nå

Mr. Frys løsning er følgende: 3 spar eller 3 hjerter, 100 % riktig, 2 grand, tone. Ingen skal ha lov til å ødelegge gleden ved spillet for andre, la det være et ufravikelig prinsipp, det selvfølgeligste av alle selvfølgelige krav til bridgeetiketten.

40 % riktig, 2 ruter eller 2 kløver, 20 % riktig, 2 spar galt.

Avstemningen blant ekspertene ga følgende resultater:

Dick Frey, 2 grand, Helen Sobel, 2 ruter, Harry Fishbein, 2 ruter, Alfred Sheinwold, 3 hjerter, Waldemar von Zedtwitz, 2 spar, Theodore Lightner, 3 hjerter, B. Jay Becker, 2 hjerter, Lee Hazen, 2 grand, Albert Morehead, 2 grand, pluss 4 som foretrakk å være anonyme, hvorav en ville melde 3 hjerter, en 2 hjerter, en 2 spar og en 2 grand.

Slutresultatet for de amerikanske eksperter ble altså:

2 grand — 4 stemmer.

3 hjerter — 3 stemmer.

2 spar, 2 hjerter og 2 ruter — 2 stemmer hver.

Med andre ord, 13 amerikanske eksperter avga 5 forskjellige meldinger, og — det er verdt å legge merke til — ingen av dem ville melde 3 spar, som er en av de to 100 % riktige løsninger etter mr. Fry. Det er ikke så greit å være alminnelig spiller når ekspertene er av så forskjellig oppfatning.

Vi tittet litt på oppgaven innen vår redaksjon, og Halle fant at to ruter var den beste melding, mens Bøe var mest stemt for 2 spar. Halle mente at det neppe kunne være utgang hvis ikke makker svarer etter 2 ruter, og hans neste melding vil være svært opplysende. Selvfølgelig ville det være en viss fare for pass, men den risikoen fikk en ta, for å komme på riktig kjølsiden. Bøe mente at det ikke ville være noen utgang i kortene hvis makker ikke kunne si noe over 2 spar, idet en over en jo kan meldes på temmelig svake kort. Halle uttaler at 2 grand nok kanskje er riktig «etter boka». Norsk Bridgemagasins redaksjon er således ikke heldig med deltagelse i ame-

rikanske problemer. Halle får 20 % riktig, og Bøe får helt galt. Dette kan kanskje være en trøst for dem som er uheldig i «Ekspertklubben».

Her var det altså 2 forskjellige norske oppfatninger. Vi bestemte os til å foreta et intervju med noen norske eksperter, for å høre hvor mange forskjellige oppfatninger det gikk an å få. Og vi skal si det ikke var så få. Vi begynte med *William B. Herseth*. Han ville melde 2 grand. Vi spør hvorfor.

— Tja, hvorfor? Fordi jeg tror det er den beste melding. Jeg liker riktig nok ikke dobbeltonen i kløver, men jeg tror ikke det er noen annen melding som er bedre. Jeg er for sterk til en 2-melding i farge, og for svak til en 3-melding.

Dagen etter får vi *Herseth* i telefonen:

— Du, var din forespørsel i går ment som et intervju?

— Ja.

— Vel, jeg står ved 2 grand, men vil gjerne få med følgende begrunnelse. Hvis makker er sterk, må hans styrke bestå av ess. Isåfall må han ha minst 2 ess for å komme med et slemforsøk, og meldingen vil dø på 5-trinnet. Og med 3 ess havner vi i 6. Hvis makker er svak, vil han enten ha en lang sparfarge uten honnørstyrke. Isåfall sier han 3 spar, som jeg lar stå. Eller han kan ha litt honnørstyrke, og sier kanskje 3 grand, som jeg forandrer til 4 spar på grunn av dobbeltonen i kløver. Andre eventuelle svar fra makker er lett å behandle.

3 kløver kan også være en morsom melding, for å hindre kløverutspill i 3 grand.

Vi fortsetter med *Per Nielsen*.

— Jeg har kort til 2½ spar eller hjerter. Jeg tror jeg vil melde 3 spar eller 3 hjerter, eller, hvis jeg skulle «lage noe», si 3 kløver. 2 grand er ikke bra.

— Nå sitter du ved bridgebordet, og du kan bare avgi en av disse meldinger. Hvilken vil du velge?

— Ja, jeg vet ikke —

— Nei, ikke noe tøys, du må velge. — 3 hjerter da.

Nestemann er *Ivar Dæhlin*.

Det er vel mange som finner på en kunstig melding her, og det vil vel jeg også. Nei, la meg se — 3 hjerter. 2 grand er ikke bra med bare et kløverhold. Nest etter 3 hjerter vil jeg velge 2 ruter, det er små sjanser for stans.

Og så tar vi for oss *Teddy Knudtzon*.

— Tja, det er vanskelig dette. Jeg vet ikke jeg.

— Jamen, nå sitter du ved bridgebordet og skal melde, du sier vel ikke pass

— Nei, selvfølgelig ikke. 2 grand vil jeg ikke si, og 3 hjerter er for sterkt. Makker kan være meget tynn, f. eks. damen sjette i spar, og da er det ikke utgang. Jeg tror jeg sier 2 spar, men jeg vet ikke om det er riktig.

— Tja, riktig og riktig. Det er vel neppe noe som er «riktig» her, men det er spørsmål om hva du vil si ved bridgebordet.

— Ja, 2 spar.

Erling Wagle uttaler følgende:

— Jeg synes 2 spar dekker best. Hvis makker er helt tynn kan det hende det ikke er mer i kortene. 2 spar er jo forsåvidt en positiv melding. 3 hjerter eller 2 grand liker jeg ikke, det kan bære galt avsted.

Eilif Andersen, synes det ikke kan være diskusjon om at 3 hjerter er best. Han uttaler:

3 spar vil jeg ikke si, med bare 3 kort i fargen. 2 grand er en dårlig melding, og 2 i farge er for svakt. Noe må makker ha, og hvis han bare har en shaded sparfarge må han ha noe i hjerter. Iallsfall vil 3 hjerter ikke bære galt avsted med en god makker. Makker går vel innom 4 grand hvis han får slemambisjoner. Den nest beste meldingen er 2 spar, som absolutt har noe for seg.

— Hva synes du om 2 ruter?

— Svært kunstig.

Trygve Sommerfelt sier:

— Hm, det var værre. Hva betyr 1 spar?

— Tja.

— Hvem spiller jeg med?

— Yndlingsmakkeren.

— Ja, jeg vil ikke si noe. Hva har de andre sagt?

— Nei, den går ikke. Det skal jeg si etterpå. Jeg kan foreløpig bare fortelle at vi hittil har 4 forskjellige svar. En eller annen har delt ut disse kortene ved bridgebordet, og det må jo meldes et eller annet.

— Jaja. Med et sukk. — Jeg sier 3 ruter. Var dette løsning nummer 5? Hva har de andre sagt?

— Ja, det var løsning nummer 5. Vi forteller hva de andre har sagt, og han sier bare kort:

— 2 ruter, en kan jo risikere pass da.

Oscar Jormann fikk litt mer betenkningstid enn de andre, fordi han fikk spørsmålet den ene dagen, og fikk ikke anledning til å svare før neste dag. Han sier:

— 2½ spar. Min første tanke var 3 hjerter, men jeg synes ikke det dekker så godt.

— Ja, det er bare den hake ved det at det ikke går an å si 2½ spar, du må velge mellom 2 og 3.

— 3 spar da. Sammen med Teddy sier jeg kanskje bare 2 spar, fordi vi bruker denne melding litt sterkere enn vanlig. Men som svar på din forespørsel sier jeg 3 spar. Den eneste faren er at makker kan få slemambisjoner, selv om vi mangler 2 ess, men etter 4 grand og svaret 5 kløver gir han seg vel.

K. Fr. Dames uttaler følgende:

— 3 hjerter. Jeg er oppmerksom på at jeg er en tanke for tynn, men jeg kan møte ethvert svar fra makker. Sier han 3 spar melder jeg 4 spar, sier han 3 grand passer jeg. 2 grand er ikke godt, heller ikke 2 i farge, som er for svakt. 3 spar vil jeg ikke si.

Bjorn Larsen forlanger å få gi et skriftlig svar. Her er det.

— Selv om jeg ikke kan garantere utgang etter makkers svar, vil jeg allikevel gå ut fra at det er utgang i kortene,

og først og framst konsentrere meg om den beste utgangskontrakten.

Jeg melder derfor 3 ruter, med følgende begrunnelse:

Hvis makker har gjenmeldbar spar gjenmelder han denne, og utgang i denne farge er å foretrekke. Hvis makker kan preferere i 3 hjerter, (med f. eks. 3 små) gjør han det, og utgang i denne farge er da å foretrekke. Hvis makker ikke har gjenmeldbar spar, og ikke kan preferere i 3 hjerter, må han nødvendigvis ha noen honnørstyrke for å avgi sin første melding, og han svarer 3 grand som er en fair sjanse.

Hvis makker svarer 4 ruter (hvilket han bør unngå) meldes 4 spar.

Einar Hauger betenker seg et øyeblikk, og sier så:

— 3 hjerter. 2 grand har jeg en skrekk for med dobbeltonen i kløver. Jeg synes 3 hjerter dekker best, men hånden er meget vrien å melde.

* * *

Det kunne være mange andre eksperter som vi kunne ha lyst til å få en uttalelse fra, men eksperter er ikke alltid så lett å få tak i når en har bruk for dem. Og det utvalg vi nå har fått skulle jo være ganske respektabelt. Den norske avstemningen gir altså følgende resultater:

3 hjerter — 5 stemmer

2 spar — 3 stemmer

3 ruter — 2 stemmer

3 spar, 2 grand og 2 ruter 1 stemme hver.

Ialt 6 forskjellige svar på 13 forespørsler. Slett ikke dårlig.

Amerikanerne har satt opp en tabell hvor de gir den løsning som har fått flest stemmer 100, og de andre rent matematisk i forhold. Vi får da følgende 3 tabeller:

Master Solvers Club (mr. Fry):

3 spar eller hjerter — 100. 2 grand — 40. 2 ruter eller 2 kløver — 20. 3 ruter, 3 kløver, 2 spar eller 2 hjerter — 0.

Nye autoriserte bridgelærere.

Norsk Bridgeforbund meddeler at Leif Falck Pedersen, Mysen (Astra, Oslo) og Åge Bergeland, Sandnes, har bestått autorisasjonsprøven som bridgelærere.

Vi tar neppe munnen for full når vi karakteriserer Leif Falck Pedersen som Norges eleganteste spiller, og samtidig en av de mest sympatiske en kan møte ved et bridgebord. Han har en imponerende seiersliste som det vil ta for stor plass å ramse opp, vi skal bare nevne at han er Nordisk mester, Norgesmester, både for lag og for par mange ganger, Oslomester for klubber osv.

Åge Bergeland er kjent som problemløser og deltager i «distanseturneringer», og har flere flotte plasseringer i disse turneringer, bl. a. førstepremie i Halles turnering.

Det er et gledelig tegn at begge de nye autoriserte bridgelærere bor utenbys. Riktignok spiller Falck Pedersen for Astra, men han bor på Mysen, og har sitt daglige arbeid der. Forbundet har fra før bare en eneste autorisert bridgelærer utenfor Oslo, Edw. Mowinkel i Bergen, så det er på høy tid det kommer noen flere.

13 amerikanske eksperter:

2 grand — 100. 3 hjerter — 75. 2 spar, 2 hjerter eller 3 ruter — 50. 3 ruter, 3 kløver eller 2 kløver — 0.

13 norske eksperter:

3 hjerter — 100. 2 spar — 60. 3 ruter — 40. 3 spar, 2 grand eller 2 ruter — 20. 3 kløver, 2 hjerter eller 2 kløver — 0.

* * *

27 amerikanske og norske eksperter har altså gitt 7 forskjellige svar, og en — mr. Fry, antyder at det åttende — 2 kløver — kan ha noe for seg, og to — Per Nielsen og Herseith, nevner et niende — 3 kløver. Mr. Fry opplyser ikke om han personlig foretrekker 3 spar eller 3 hjerter, vi gir ham derfor

Det burde være et folkekrav at alle som tjener penger på bridgen, enten ved å undervise eller ved å skrive, avla bridgelærereksamen. Det er dessverre altfor mange outsiders som fusker i faget uten å ha de nødvendige kvalifikasjoner, og det er umulig å forlange av det store publikum at de skal kunne skille bukkene fra færene. Jeg benekter ikke at det finnes flere ikke autoriserte lærere og skribenter som kan hevde at de er fullstendig kompetente, og mener de har autoritet nok uten eksamen. Det kan være riktig nok, men det finnes også dem som hevder dette, uten at det virker særlig overbevisende.

Ved at de som er kvalifiserte nekter å gå opp, gir de nettopp disse outsiderne en sjangse. De som virkelig er kvalifiserte, vil klare prøven lett, det er således svært lite bry for dem. Men de andre vil bli tvunget til enten å ta bridgen mer alvorlig, eller å finne på noe annet. Derved blir nivået blant beidgelærerne hevet, og det er i alles interesse.

Det er ikke noen syk mor jeg skriver for, riktignok er jeg selv autorisert, men

en stemme for hver. Opptellingen for samtlige eksperter blir da:

3 hjerter — 9 stemmer (100)
 2 spar — 5 stemmer (56)
 2 grand — 5 stemmer (56)
 2 ruter — 3 stemmer (33)
 3 spar — 2 stemmer (22)
 3 ruter — 2 stemmer (22)
 2 hjerter — 2 stemmer (22)
 2 eller 3 kløver — 0 stemmer (0)

* * *

Konklusjonen av dette må bli at bridge er vanskelig, og et en slett ikke — som mange tror — like godt kan vise hverandre kortene når ekspertene melder. Vi ka vel trekke ennå en konklusjon, nemlig at en aldri skal være skråsikker på at en eneste melding er riktig, og skjelle ut makker hvis han melder noe annet.

Spill jeg husker.

Av W. B. Herseth.

For en gangs skyld skal vi sløyfe presentasjonen. William Herseth trener ingen.

Når man, som jeg, i en rekke år har vært en ivrig turneringsspiller, vil det jo etterhvert bli adskillige spill som fester seg i erindringen. Men det spillet som framfor noe annet sitter klebet fast, er følgende:

♠ K Kn 3
♥ 9 5
♦ E 8 6
♣ Kn 10 5 4 2

N
V Ø
S

♠ E D 7 5
♥ E D 10 8 7 2
♦ K D 5
♣ Ingen

Det var det aller første spillet i finalen i Norgesmesterskapet 1940 (mot Larvik). Som Syd var jeg havnet i 6 hjerter uten meldinger fra motparten. Vest spilte ut Ru. Kn. som ble stukket med esset på bordet. Spillet så jo opplagt ut hvis bare hjerterhonnørene satt fordelt. Jeg trakk hjerter 9, som Øst dekket med knekten, og jeg brukte damen, som beholdt stikket. Jeg tenkte et øyeblikk på å droppe hjerteresset og spille på K Kn double, men fant i min enfold ut at det var «sikrere å vinne 7 trekk» ved å ta en ny hjerterfinesse. Altså spilte jeg liten spar mot kongen — men Vest stjal! Han retur-

jeg påstår ikke at de autoriserte lærere kan allverden. Men en viser iallfall ved å avegge prøven at en har det minimum av kunnskaper som bør forlanges hvis en vil lære andre å spille bridge mot betaling, enten det skjer ved å skrive eller ved direkte undervisningstimer. Og denne garanti bør det store publikum ha krav på.

Rolf Bøe.

nerte kløver ess som jeg stakk med trumf. Hva skulle jeg nå gjøre med de 2 utestående trumfene? Skulle jeg spille på at de satt fordelt eller samlet? Jeg valgte å spille på at de satt fordelt p. g. a. at Øst hadde brukt hjerter knekt i første trumfstikk. Men nei takk, kongen satt gardert, og jeg gikk bet. Resultatet av kampen var at Larvik vant så snaut som mulig — etter å ha stanset på 4 hjerter i dette spillet.

Hadde jeg valgt å spille safe eller til nød gjettet riktig når det gjaldt de to siste trumfene, ville matchen iallfall bli uavgjort. Som det nå gikk, fikk jeg en velfortjent — og lærerik — lek-sjon i noe som heter safety play.

Men det går jo heldigvis ikke alltid like galt. Her er en trumfskvis som har sin egen lille forhistorie. Herr major Brun behandlet nemlig i sin bridge-spalte i 1942 trumfskvisens teknikk i en serie på 3 meget instruktive artikler. Jeg tror neppe han hadde en mer interessert lesrer enn undertegnede. De impulsene som artiklene ga meg, var ganske sikkert årsaken til at jeg klarte å vinne nedenstående spill, og det var å håpe at våre bridgeredaktører ville ofre denslags lærerike og instruktive artikler større oppmerksomhet.

Vi befinner oss altså i «Forsikrings-funksjonærenes Hus» i fjerde runde i Oslomesterskapet for makkerpar 1942. Mot A.B.C. paret Nickelsen—Øvergaard fikk min makker Per Moe og jeg følgende spill:

♠ K
♥ E 7 6 4
♦ 8 7 5 4 2
♣ E K 10

N
V Ø
S

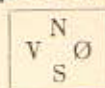
♠ E D Kn 9 6 4 3
♥ D 8
♦ E 10
♣ D 5

Meldingene:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♣	1 ♦	2 ♠	pass
2 gr.	pass	3 ♠	pass
4 ♠	pass	4 gr.	pass
5 ♥	pass	5 gr.	pass
6 ♥	pass	6 ♠	pass
pass	pass		

av rene misforståelser. Men det hadde jo sin charme — når det gikk godt! Se bare:

♠	E K 10 2
♥	K D 4
♦	D 3
♣	E Kn 7 5

♠	8 6
♥	E 7 5 3
♦	E 8 2
♣	K D 10 4

Utspillet var ruter knekt. 12 stikk var jo opplagt, men hvorfor nøye seg med det hvis det var mulig å få 13.

Østs melding (1 ruter) sammenholdt med utspillet tydet på at Øst måtte ha ruter K D x x x pluss hjerter konge for sin melding. Og hvis det var tilfelle så var jo betingelsene for trumfskvis til stede.

Altså stakk jeg med ruter ess og trakk alle trumfene undtatt 1. Så spilte jeg kløver dame og liten kløver til kongen. Dermed var situasjonen:

Meldinger:

	N	S
1	♣	1 gr.
2	gr.	3 ♣
3	♠	3 gr.
4	gr.!	5 ♥
5	gr.!!	6 ♦
6	gr.	

Den riktige kontrakt heter jo 6 kløver, som burde vært nådd hvis Nord melder 4 kløver istedenfor 4 grand. Men nå var altså 6 grand meldt og ruter 9 kom ut. Opptellingen viste bare 10 stikk og selv om hjerterfarven satt rundt ble det jo ikke mer enn 11 stikk.

Vel jeg forsøkte ruter dame i tilfelle utspillet skulle være falskt om kongen. Men nei, Øst stakk med kongen og jeg lasjerte. Nå var utspillet falskt (fra knekten) og Øst fant det derfor bedre å skifte til hjerter knekt. Dette skift viste iallfall at ikke Øst opprinnelig

Likegyldig

♠	Ingen	♠	Ingen
♥	E	♥	K 3
♦	8 7	♦	D
♣	E	♣	Ingen

	N	
V	Ø	
	S	

♠	3
♥	D 8
♦	10
♣	Ingen

Nå kom kløver ess og Nickelsen, som satt Øst, var skviset. Han la hjerter 3, men da hjerteresset så ble spilt, falt kongen. Legger han ruter dame, stjeler Syd (som har kastet ruter 10 på kløver ess) en ruter og bordet står.

Dette spillet forekom altså i «Forsikringsfunksjonærenes Hus», men skjebnen ville at det nok samme året skulle bli mer «forsikringsbridge» for mitt vedkommende. «Singelton» trakk nemlig «Forsikringsfunksjonærenes Bridgeklubb» i første runde i Norgesmesterskapet. Min daværende makker Jon Norderhaug var ikke bare en skarp analytiker, men også en optimist av de sjeldne. Da jeg selv var minst like «vill» er det jo ikke så rart at vårt makkerskap var en samling av toppscore og bunnscore hvor begrepet middelscore næstmest kun forekom som følge

Frisk opp Deres bridge-kunnskaper!

Kjøp

Lær bridge på 14 dager.

Av Arne Kvam.

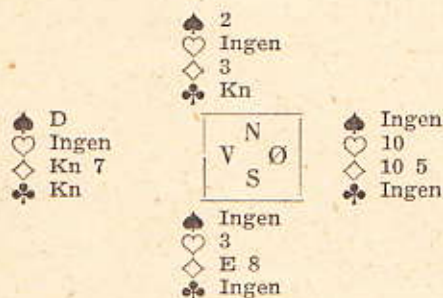
«— en god lærebok i bridge. Boken gir ved en grei og praktisk framstilling en utmerket veiledning i meldinger — — egner seg således som oppslagsbok ved kortbordet eller ved diskusjoner.» Adresseavisen.

Pris kr. 5,—

F. BRUNS BOKHANDELS FORLAG

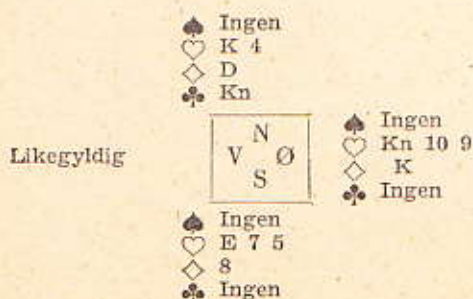
hadde ruter konge, knekt, 10, så det var lett å se at Vest hadde spilt falskt ut. Men hjerterskiftet tydet også på at Øst hadde solid hjertes, kn 10 9 x eller lignende. Så chansen til å godspille den fjerde hjertes var øyensynlig liten.

Den eneste chansen var nå at Vest hadde spar dame og spar knekt minst fjerde. Hjertes knekt ble stukket med damen og jeg gikk inn på kløver konge. Så fulgte spar 8. Vest'la liten spar og jeg knep med tieren — som holdt! Nå så det plutselig lyst ut. Jeg innkaserte spar ess og konge. Begge motspillere fulgte. Dermed var Vest markert med sparholdet (spar dame var den eneste utestående spar) og Øst med hjertesholdet. Men da kunne ingen av dem holde ruter! Altså tok jeg mine ståkort og kom fram til følgende sluttposisjon:

På kløver knekt måtte Øst kaste ruter 5 og Vest ruter 7 og dermed sto mine to ruter.

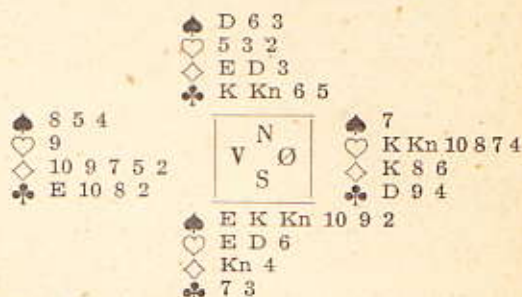
Hvis kontrakten, som den skulle, var blitt 6 kløver, vinnes 13 stikk ved Vienna Coup. Ved å ta ruter ess og stjele to ganger spar før det trumfes ut, oppstår følgende sluttoppgjør:

Når nå kløver knekt spilles, må Øst forkaste seg.

Vi «vant» matchen 80—80. Det var nemlig utslag og «fintellingen» gikk i vår favør. Derfor kan det nok tenkes at min første dobbeltskvis fikk en vel flaterende bakgrunn.

Turneringen om Oslopokalen er høstens store monstring hvor de gamle travere og de ferske nye turneringsspillere prøver krefter. I årets Oslopokalturnering forekom følgende spill: (Spill nr. 33 første spilleaften.)

I de tilfelle hvor Nord åpnet, ble sluttmeldingen i regelen 6 spar. De fleste gikk bet, idet spillet ved riktig motspill ikke kan vinnes. Ved vårt bord gikk derimot slemmen hjem etter følgende spill:

Vest åpnet med hjertes 9 og jeg fikk stikket for damen. Så fulgte 3 runder trumf hvoretter kløver 7 ble spilt. Vest gjorde nå den feil å stikke med esset, og dette feilspillet skapte en mulighet for å klare spillet. Vest fortsatte med ruter 5. Utspillet av hjertes 9 ga jo en tydelig indikasjon av hjertes konges plassering. Og det var lite sannsynlig at Vest vilde hatt slikt hastverk med å stikke kløver og skifte til ruter hvis han også hadde hatt ruter konge. Ruterfinessen så altså ikke lovende ut, men hvis Øst ved siden av begge de røde konger også hadde kløver dame, så var det visse chanser til å vinne ved en ganske særegen form for skvis. Følgelig valgte jeg å stikke med ruter ess og spilte meg tilbake på hjertes ess. Så fulgte alle trumfene og da den siste trumfen ble spilt var stillingen:

<p>♠ Ingen ♥ Ingen ♦ 10 ♣ 10 8 2</p>	<p>♠ Ingen ♥ Ingen ♦ D ♣ K Kn 6</p>	<table border="1" style="margin: auto; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>♠ Ingen ♥ K ♦ K ♣ D 9</p>
	N											
V		Ø										
	S											
	<p>♠ 2 ♥ 6 ♦ Kn ♣ 3</p>											

På den siste trumfen kastet Nord ruter dame, og Øst hadde et vanskelig valg: Han visste at jeg hadde den siste hjerter, men spørsmålet for ham var: Hadde jeg ruter knekt og 1 liten kløver eller hadde jeg 2 kløvere? I første tilfelle var det bare ham som kunne holde ruterfarven mens makkeren da hadde kløverhold. I annet tilfelle var det bare ham som kunne holde kløverfarven for da hadde makkeren bare 2 kløverhold. Han valgte feil og kastet ruter konge. Dermed var slaget vunnet. Nå fulgte ruter knekt. Øst kastet fortvilet hjerter konge. Så fulgte hjerter 6 som sto og liten kløver til kongen. Takket være motpartens feilspill, fikk jeg chansen til å gjennomføre en Vienna Coup med etterfølgende skvis i 3 farger.

I sommer var endel norske bridge-spillere en tur i København.

Under Københavnerbesøket, som takket være våre uførlignelige danske verter, ble en opplevelse som de der var med *aldri* vil glemme, fikk jeg anledning til å delta som reserve i en av rundene i Københavnmesterskapet, med en like dyktig — som charmerende makker. Jeg spilte nemlig med fru Gurli Kielsen som bl. a. er Danmarks-mester 1944 og 1945, deltager på det danske damelag ved den Nordiske Turnering i år m.v. Her er et av hennes vel gjennomførte motspill: Fru Kielsen satt Nord og Øst-Vest havnet i 4 doblede spar etter følgende meldingsforløp:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♠	dobl.	redobl.	2 ♥
pass	4 ♥	4 ♠	dobl.
pass	pass	pass	

Nord—Syd var i faresonen. Fru Kielsens og blindemanns kort var følgende:

<p>♠ Ingen ♥ E D 10 4 ♦ D Kn 10 3 ♣ E K 9 5 2</p>	<table border="1" style="margin: auto; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		<p>Blindemann ♠ D Kn 8 ♥ 8 2 ♦ E K 8 5 2 ♣ 8 7 4</p>
	N										
V		Ø									
	S										

Utpillet var kløver konge etterfulgt av esset og en liten kløver til stjeling idet jeg hadde kastet styrke i fargen. Jeg fortsatte med hjerter konge som jeg fikk beholde og hjerter 2 som fru Kielsen stakk med damen. På dette tidspunkt var altså blindemann renons i både hjerter og kløver. Hva nå?

Mange ville kanskje returnert ruter fra den solide sekvens, men fru Kielsen tok en pause og analyserte situasjonen. — Vest måtte for sin åpning ha minst Ess, Konge femte i spar pluss kløver Dame, Knekt, ti som han hadde vist på de tre første kløverspill. Etter 3 kløverrunder og 2 hjerterrunder hadde han 8 skjulte kort, og hvis dette var 6 spar og 2 røde kort, ville blindemanns ruter ess og konge gi de nødvendige avkast (eller en eventuell hjertertaper bli stjålet med spar 8 hvis hun returnerte hjerter).

Forutsetningen for et fortsatt chanserikt motspill var derfor 5 spar og 3 røde kort hos Vest. Min retur av hjer-

Hvorfor ikke spille bedre bridge?

Redaktør R. Halles bridgeakademi vil hjelpe Dem med det.

Skriv etter plan for våre korrespondansekurser.

Redaktør R. Halle Bridgeakademi.

Postboks 3, Slemdal pr. Oslo. Tlf. 99756.

En bridgeprat med Halle.

Uten tillid, ingen suksess. Tillid betyr alt, i foretningstilivet, i ekteskapet, i verdenspolitikken, og i bridge. Er det annet enn mangel på tillid, bunnløs mistro og mistenksomhet på alle kanter, som gjør at en krigstrett, sjelesyk verden allerede taler om en ny krig?

* * *

Scenen er et høyfjellshotel, høstregnet har i flere dager holdt oss alle under tak, og en oppfinnsom gjest foreslår bidgeturning. Flere melder seg, noen nølende, noen med begeistring. Jeg prøver å gjemme meg med en bok i biljardrommet, men blir oppdaget og må til pers. Etter at alle noenlunde brukbare reserver er satt inn, er vi 23 deltagere og det løpes fram og tilbake i alle saler og korridorer for å finne den 24. Langt om lenge får de slått kloen i en ung tannlegefrue fra Trondheim, som vegrer seg av alle krefter og sver-

ger høyt og hellig at hun ikke har spilt bridge siden hun gikk på middelskolen på Hammerseng og de hadde en kortklubb for å komme klar av lærerinnene i fritiden. Men det er ingen pardon, turneringen må gå av stabelen, og hun er den eneste som kan fylle ut det sjette bordet.

Selvfølgelig trekker jeg henne som makker, hun sender meg et blick fylt av oppriktig medlidenhet, og det er ikke fritt for at jeg synes synd på meg selv.

— De må ikke bli sint på meg, sier hun dypt ulykkelig, det var ikke med min vilje at dette er skjedd. Jeg skal gjøre hva jeg kan, men det er dessverre ytterst lite. Jeg skulle ønske vi kunne ta det som en spøk.

— Selvfølgelig skal vi ta det som en spøk, sier jeg så aimabelt som det er meg mulig.

ter 2 i annet hjertespill måtte være den fjerde høyeste. Men da måtte Vest ha 1 hjertes, 2 ruter og 5 spar igjen. Forutsatt at jeg hadde sp. 10, 9 x x x for min dobling (stort mindre kunne jeg neppe doble på, når jeg ikke engang hadde 1 honørstikk) så hun chansen til ytterligere 1 bet ved et elegant tempotilbakespill til 3-dobbelt renons!

Se bare hva som skjedde etter hennes kløverretur:

♠ E K 5 3 2	♠ Ingen		♠ D Kn 8			
♥ 7	♥ E 4		♥ Ingen			
♦ 9 4	♦ D Kn 10 2		♦ E K 8 5 2			
♣ Ingen	♣ 5 4	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♣ Ingen
N						
V Ø						
S						
	♠ 10 9 7 6					
	♥ Kn 9					
	♦ 8 6					
	♣ Ingen					

Spilleren har ikke råd til å stjele med en av bordets trumfhonorer fordi jeg i så fall må få et trumfstikk. Stjeler han med spar 8, dekker jeg med

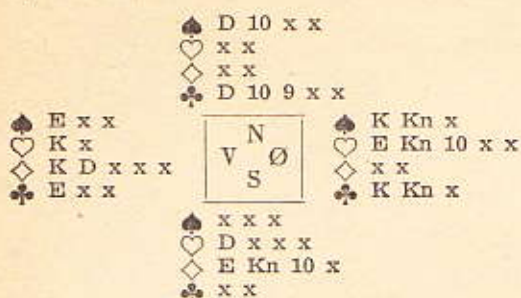
spar 9 og spilleren må tape stikk for hjertes 7. Han valgte derfor å la kløveren løpe til sin egen hånd. Men der-ved hadde makker som beregnet skaffet meg anledning til å foreta *avkast av en av mine to små rutere* — det avgjørende tempo!

Vest fortsatte med hjertes 7 som ble stjålet med spar 8, innkasserte damen og knekten i spar og spilte esset og kongen i ruter. Men annen gang ruter ble spilt, fikk jeg p.g.a. makkers motspill et stjelestikk. Resultat 3 dob-lede bet og toppscore!

Skal vi ikke være enige om at det var en fortjent toppscore!

Det kan nok, herr redaktør, ha sin charme å gjenkalle i erindringen enkelte vellykte spill som man har hatt i årenes løp. Men jeg tror allikevel at vi bridgespillere har større grunn til å være takknemlige over den enestående evne vi har til å glemme alle våre dårlige spill. Og godt er det — for ellers ville nok de fleste av oss bli gråhåret lenge før tiden.

Det første spillet var da også meget spøkefullt:

Øst åpnet med 1 hjerter, jeg sa pass, Vest meldte 2 ruter, min makker passet og åpneren sa 2 hjerter. Nå kom det av en eller annen grunn 3 kløver fra Vest, Øst sa 3 grand, jeg passet, det samme gjorde Vest, og jeg skulle til å spille ut, da det kom et meget urovek-kende «et øyeblikk» fra min makker. Vi var alle tre meget spent på fortset-telsen, og det tok atskillige minutter innen spenningen ble utsløst:

— Jeg får nesten doble, kom det omsider noe skjelvende fra tannlege-fruen.

Vest var ikke sen om å redoble, jeg spilte ut kløver, og spilleren fikk uten vanskelighet 11 stikk.

— Det var visst fryktelig galt av meg, sa makker, men jeg syntes jeg hadde så mange kløver.

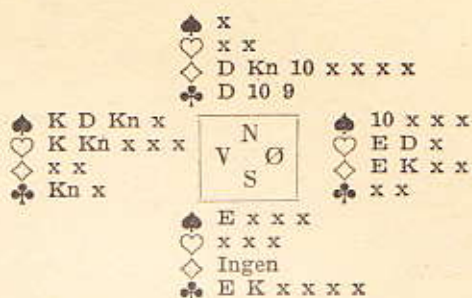
Spøk er spøk, men det kan bli for morsomt også. Det var tydelig at hun var mest stemt for å flykte fra det hele, og hvis hun ikke fikk en liten opp-muntring kunne det ende med hva som helst, fra et hysterisk anfall til selv-mord.

— Det var Deres plikt å doble, nettopp for å få kløver ut, en aldeles nydelig avsløring av Vests psykiske melding. For resultatet spiller det for-øvrig ingen rolle, hadde ikke De dob-let hadde jeg gjort det.

— Hadde De virkelig?

— Ja, selvfølgelig, sa jeg.

Naturligvis husket hun ikke at jeg allerede hadde passet til 3 grand, og da vi begynte på neste spill, var stemnin-gen atskillig lysere.

Jeg satt Syd og åpnet med 1 kl., Vest sa 1 hjerter, og det kom 2 ruter fra makker i det mest optimistiske tonefall. Øst sa 2 hjerter, jeg passet, Vest sa 3 hjerter, makker 4 ruter. Det kom 4 hjerter fra Øst, jeg passet igjen, det samme gjorde Vest, men nå kom alle tiders nyhet: 6 kløver fra tann-legestolen.

Øst doblet, makker redoblet uten å levne meg eller Vest en sjangse til å få et ord over våre lepper, og da sp. K kom ut, la hun sine kort på bordet med en mine som var hun i besiddelse av alle de honorstikk som lar seg konstruere ved hjelp av 52 kort.

Jeg stakk med sp. E, og fortsatte med en liten kløver som jeg knep med tieren på bordet. Ruterfargen var min eneste sjangse, og da måtte jeg ha 3 kløverinnkomster hos blindemann. Jeg trakk ru. D, Øst stakk (det samme hva han gjør), og jeg trumfet kongen. Nok en kløver til bordet, Øst gikk unna i neste ruterspill, jeg kastet en hjerter, og Vest hadde ikke flere trumf igjen. Ruterne ble godspilt, jeg gikk tilbake til bordet ved sparstjeling, og ingen kunne nekte meg 13 stikk.

— Jeg tenkte at det måtte være storeslem, lød det fra den andre siden av bordet, De er vel ikke sint på meg fordi jeg ikke gikk i syv?

— Nei, kjære Dem, sa jeg, 6 klø-ver redoblet er nesten like bra. Det var en helt utmerket melding.

— Skal jeg være ærlig, smilte hun kokett tilbake, har jeg igrunnen alltid vært ganske flink til å melde.

Ved neste bord åpnet hun med 1/2 H.S. med det resultat at motparten

stanset på 2 grand, tross en utapelig slem i kortene. I det påfølgende spill lot hun være å åpne med 4 H.S. og vi fikk topp da alle de andre hadde havnet i 3 grand og gått bet. Så kom et par mindre gode spill, bl. a. et hvor hun 3 ganger støttet min sparmelding på K single, men da jeg trøstende minnet henne om at vi skulle ta det som en spøk, var det tydelig at hun ikke lenger var tilhenger av denne formulering. Hennes selvtillit hadde vokset fra spill til spill, og da jeg senere gikk 1 bet i en kontrakt hvor jeg skulle ha gått minst 3 bet, var det et skjær av bebreidelse i hennes øyne. Heldigvis fikk hun selv føre kortene i neste spill.

♠ E 7		♠ Kn 6 4				
♥ 6		♥ K Kn				
♦ E K 8 7 3 2	<table style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♦ D 10 9 6
N	Ø					
V	S					
♣ K 4 3 2		♣ D Kn 8 6				
♠ 10 9 8 5		♠ K D 3 2				
♥ 7 5 4 3 2		♥ E D 10 9 8				
♦ Kn 5		♦ 4				
♣ 10 9		♣ E 7 5				

Hun åpnet med 1 hjerter som Syd, og jeg tillot meg å antyde at jeg hadde litt ruter. Som svar på 2 ruter, fikk jeg 4 grand. Jeg sa pliktskyldig 5 hjerter, fikk 5 grand tilbake, svarte like pliktskyldig 6 hjerter, hvoretter min makker trampet lett med foten og sa:

— Når De absolutt ikke vil spille grand, får jeg si 7 hjerter.

Jeg la vår felles skjebne i profetens hånd, og kortene på bordet.

— Men De skal ha lov til å støtte min farge to ganger på en singleton, kom det i en tone som fikk meg til å sende en solidarisk tanke til hennes mundgraver i Trondheim.

Selvfølgelig tok jeg på meg hele skylden og lovet aldri å gjøre det mer. Imidlertid kom kl. 10 ut, hun stakk med kongen, tok hjerterfinessen uten å finne noe påfallende ved Østs knekt, lot til å finne det like naturlig at kongen ramlet på esset, og spilte alle trumfene til bunns. Deretter gikk hun

løs på sparene, som hun formodentlig håpet satt 3½:3½, men fikk betenkeligheter da Øst, som forøvrig allerede var skvist, ikke fulgte tredje gang. Øst kastet en kløver, han visste at hans makker ikke kunne holde ruter, og dermed var utviklingen nådd fram til dette stadium:

♠ 10	<table style="border-collapse: collapse; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td><td style="text-align: center;">S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ Ingen
N	Ø					
V	S					
♥ Ingen		♥ Ingen				
♦ Kn 5		♦ D 10 9				
♣ 10 9		♣ D Kn				
	♠ 3					
	♥ Ingen					
	♦ 4					
	♣ E 7 5					

Nå kom ruter til esset, og nok en ruter, som krevet et avkast, som tydeligvis voldte henne de største sjelkvaler. Men jeg følte meg trygg fordi jeg visste at ingen tannlegefrue i verden, hva enten hun hører hjemme i Trondheim eller Quebec City, ofrer en femmer når en treer gjør samme nytten. Mens hun satt og grublet kom jeg til å minnes den gamle historien om bankiebaronen Maier Amschel Rotschild, som i en alder av 69 år lå på dødsleiet og ble trøstet av legen, som mente at baronen med litt held kunne komme til å leve til han ble 100 år. Å nei da, kom det oppgitt fra sengen, tror De virkelig at vår Herre vil ta meg for 100 når han kan få meg for 69.

Jeg sjaltet over til bridgebordet, men min makker var stadig like opptatt av problemet sp. 3 eller kl. 5, så det ble tid til å minnes enda en historie om baronen, den gang han tok en hestedrosje hjem og kusken skulle ha 11 pence for turen. Baronen ga ham en shilling og ba om å få en pence igjen. Deres sønn pleier alltid å runde av til nærmeste shilling, så kusken skuffet. Min sønn har en rik far, repliserte baronen, men det har ikke jeg.

Jeg skulle nettopp til å minnes en tredje historie om baron Rothschild,

da jeg ble brakt tilbake til virkeligheten av makkers sp. 3, som smalt mot bordet.

— De er makeløs, sa jeg, jeg har aldri hatt en bedre makker.

— Mener De virkelig?

Vi noterte toppen og tok fatt på kveldens siste spill:

♠ 4		♠ 8 7 6				
♥ 9		♥ E 10 7 4 2				
♦ E D Kn 9 7 3 2		♦ 10 6 4				
♣ Kn 8 6 5		♣ K 2				
♠ E D Kn 10 9 2	<table style="margin: auto;"> <tr><td>N</td><td>O</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	O	V	S	♠ K 5 3
N	O					
V	S					
♥ K Kn 6 5 3		♥ D 8				
♦ K 8		♦ 5				
♣ Ingen		♣ E D 10 9 7 4 3				

Meldingsforløpet var slik som bare hun kunne lage det. Hun åpnet med 1 kløver som syd, nestemann sa 1 sp., jeg tillot meg igjen å antyde at jeg hadde litt ruter, hvoretter hun spratt opp i tre grand. Spar D kom ut, hun stak med kongen og tok ruterfinessen. Jeg snudde meg bort, slik som nerve-svake folk gjør på sirkus når en eller annen trikotkledd og paraplybehengt verdensberømt balanser på strak line under kuppelen og det ikke finnes antydning til nett mellom artisten og sagmuggen, mens hun ganske upåvirket av stundens alvor halte inn 7 ruterstikk. Hennes neste nummer var om mulig enda mer halsbrekkende.

— Jeg begynner å lære, sa hun stolt da kløverfinessen holdt, men var det min feil eller Deres, at vi ikke kom i slem?

Jeg svor ved alle himlens makter at feilen var min og min alene, og taket henne for godt makkerskap.

* * *

Det var direktøren i egen person som foretok premieutdelingen. Jeg skulle anta, sa han, at Halle har vunnet bridgeturneringer før, men vi vet alle at ingen kan vinne alene, og i dette spesielle tilfelle er jeg sikker på

Nytt opplag.

REVIDERT VIENNA

av
ROLF BØE

Vil man hevde seg i den stadig hardere konkurranse, må man kunne Vienna til bunn, og hertil skulle Rolf Boes bok være et ypperlig hjelpemiddel.

Leif Christiansen
(Aftenposten.)

Heftet kr. 7,95

Fåes hos bokhandlerne

A. M. HANCHES FORLAG
OSLO

at Halle vil være den første til å innrømme at hans makker, fru.

Om jeg innrømmet.

* * *

Nei, tillit betyr alt, og kommer en ut for en makker som det ikke er mulig å opparbeide noen tillit til, skal en iallfall prøve å opparbeide makkers tillit til seg selv. Da vi neste dag møttes ved frokostbordet, tok hun meg til side og sa:

— Det var nok litt av en plate jeg slo i Dem igår da jeg fortalte at jeg

E K S P E R T K L U B B E N

September-konkurransen.

Oppgave nr. 17.

♠ 6 5 3
 ♥ K 5 3 2
 ♦ 7 5 3
 ♣ E D Kn

	N	
V		Ø
	S	

♠ E 4 2
 ♥ E 8 7
 ♦ E K 10 9
 ♣ K 4 3

Syd spiller 3 grand uten meldinger fra motparten. Vest spiller ut spar dame. Øst stikker med kongen som han får beholde, og gir spar 7 i retur. Hvorledes vil De spille videre som Syd? Begrunnelse.

Oppgave nr. 18.

Deres makker åpner med 5 spar. De sitter med:

♠ 7
 ♥ E D 7 5
 ♦ E K 6 5
 ♣ K 7 4 3

Hva melder De? Begrunnelse.
 For løsning av disse oppgaver set-

ikke har spilt bridge siden jeg var skolepike og gikk på Hammerseng. Min mann og jeg spiller stadig sammen med Baltzersens, ja De kjenner vel sous-sjef Baltzersen, han med alle de bridgepremiene ved De, så jeg er ikke akkurat noen nybegynner, men det han De sikkert skjønt.

Selvfølgelig kjente jeg Baltzersens. Og selvfølgelig hadde jeg straks skjønt at hun var en erfaren bridgespiller.

Neste gang melder hun seg på i liten.

R. Halle.

ter vi som vanlig opp 2 premier. 1. premie, 2 kortstokker i etui fra firma Emil Moestue A/S, Oslo, og 2. premie kr. 10,— i kontanter.

Løsningene sendes redaksjonssekretæren, Rolf Bøe, Eugeniengt. 1, Oslo, innen 15. desember.

Løsning til oppgave nr. 15.

♠ 7 5 4
 ♥ E 7 6
 ♦ 5 4 2
 ♣ E K 9 7

	N	
V		Ø
	S	

♠ K D Kn 3
 ♥ 9
 ♦ E D 7 6
 ♣ D Kn 5 4

Syd spiller 6 kløver. Vest spiller ut spar 10, Øst stikker med esset og bringer mer spar. Hvorledes vil De spille som Syd? Begrunnelse. (NB! Ruterfargen sitter 4—2.)

Kontrakten er selvfølgelig altfor hard, det er ikke lønnsomt stadig å melde 6 med slike kort. Men nå er vi engang havnet der, og må søke å gjøre det beste ut av det. Vi har oppgitt at ruterfargen sitter skjævt, for å peile løserne vekk fra rutersjansen, med kongen tredje hos Øst.

De kan vinne hvis kløverne sitter 3—2, og rutersaksen holder. Øst må ikke ha tiere tredje i kløver. De spiller da slik: De stikker med sparknekt, og spiller hjertes til Nords ess. Så en liten hjertes, som stikkes med kløver dame. Deretter en liten kløver til Nords ess, og ny hjertesstjeling, denne gang bruker Syd kløverknekten. Stjelingen med de høye trumfene er nødvendig for å opprettholde forbindelsen med bordet. Syd fortsetter med sin siste kløver, og hvis Vest legger liten,

Turneringsspørsmål.

Av Rolf Bøe.

Mer elastisitet.

Liksom i ethvert velordnet samfunn må turneringsbridgen ha sine lover. Disse lover er internasjonale, opprinnelig konstruert av amerikanerne, men senere godkjent av IBL (International Bridge League) i sin helhet.

Nå hender det dessverre ofte at det kan oppstå situasjoner som lovmakerne ikke har forutsett, og da gjelder det å handle etter lovens ånd og ikke etter lovens bokstav. Ennå mer er dette tilfelle når lovene utarbeides med henblikk på andre turneringsformer og andre forhold i det hele tatt enn vi har i vårt land.

Vi kan inndele lovene for duplikatbridge i 2 avsnitt. Det første avsnittet omhandler meldingene og spillet, med andre ord de samme lover som i robber, med enkelte unntagelser på grunn

kniper Nord med nieren. Så trekkes motpartens siste trumf ut, Nord fortsetter med ruter, og Syd kniper med damen. Deretter tar Syd sine sparstikk, bordets rutertaper forsvinner, og resten står.

Spilleren har et lite valg ved kløverbehandlingen, Øst kan jo ha tieren annen. Men sjansen er større for tieren tredje hos Vest.

Løsning til oppgave nr. 16.

Meldingsforløpet er gått:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♠	pass	3 ♣	pass
3 gr.	pass	?	

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ D 6
- ♥ K 7 5
- ♦ E Kn 3
- ♣ E D 10 6 4

Begrunnelse.

Pass, selvfølgelig, hva annet skulle De si? De har vist hver smitt og smule, De har ikke engang en plussverdi i tillegg, snarere tvertimot. Enhver videre

av de særskilte forhold i duplikat. Det andre avsnittet omhandler arrangement og avvikling av turneringer. Det bør være klart for alle at vi ikke kan gjøre noe med det første avsnittet her hjemme, denne del av loven bør være internasjonal. Men i det andre avsnittet kan det være litt av hvert. Se bare på paragrafen om stedfortredere, § 78, som er så innviklet at knapt et menneske her i Norge forstår grunnen til alle bestemmelsene.

Det er dessverre mange turneringskomiteer og turneringsledere som tar denne paragrafen helt bokstavelig. Den er etter min mening ikke i overensstemmelse med lovens ånd. Det kan ikke være meningen at en spiller skal diskvalifiseres fordi han på grunn av sitt arbeide ikke kan spille 2 innledende aftener, hvis det er et stort antall afte-

melding må makker ta ansvaret for, og når han melder 3 grand, viser han at han ikke tror på noen slem, selv om De kan hoppmelde i kløver.

Ad oppgave nr. 13.

Ved en beklagelig misforståelse er det kommet inn en oppgave som har vært gjengitt i magasinet før, og den må derfor dessverre anuleres. Vi skal imidlertid holde leserne skadesløse ved å gi 3 oppgaver i desembernummeret.

Følgende oppnådde score for oppgave nr. 14.

1 poeng:

Kristian Arnesen, Narvik, Gustav Devold, Langevåg, Joar Eimhjellen, Charlottenburg st., Arvid Evjen, Hamar, Ernst Frantzen, Tyssedal, Haakon Gunnes, Skien, Hjalmar Gusland, Manvik, J. Helnes, Oslo, Thomas Iveland, Birkeveit pr. Kristiansand, Harald Lund, Lilleaker, V. B. Nicolaysen, Sarpsborg, Arthur Olsen, Frogner pr. Skien, Finn Opsahl, Koppang, Anders Paulsen, Bygdoy, Odd Ravlo, Verdal, Olav E. Schonberg, Steinkjer, Erling Svanberg, Bodø, Leo Tvedt, Tyssedal.

Ved loddtrekning ble 1. premie, 2 kortstokker i etui fra Emil Moestue A/S, Oslo, vunnet av Finn Opsahl, Koppang, og 2. premie, kr. 10,— i kontanter, av V. B. Nicolaysen, Sarpsborg. Premiene er sendt vinnerne i posten.

ner som skal spilles før finalen. Vi spiller virkelig bridge for hyggens skyld, at arbeidet må gå foran er soleklart. Lovens ånd må selvfølgelig være at en spiller ikke skal få sneket seg inn i turneringen igjen gjennom en bakdør, etter at han er slått ut, og at en ikke får adgang til å stille med reserver som gjør paret (eller laget) langt sterkere enn ordinært. Videre må en spiller selvfølgelig være med selv i et visst minimum av spillene, men det bør ikke være nødvendig at han er til stede alle aftener unntagen en, hvis det f. eks. dreier seg om 14 aftener i alt, som i siste års turnering om parimesterskapet for Oslo.

Hvis disse minimumskrav overholdes, ser jeg ingen fare i en litt mer elastisk oppførsel av turneringslederen. Jeg kan kanskje nevne at det er vanlig praksis i turneringer i Oslo, vi tar det ikke så nøye med hvor mange aftener en spiller er fraværende i de første rundene, hvis ikke den innsatte reserve er for sterk. I det siste parimesterskap jeg ledet, satte vi reservebestemmelsen slik: «Alle deltagere kan uten videre stille reserve en aften. Må en spiller stille reserve flere aftener, må han få turneringslederens godkjenning. Ikke i noe tilfelle kan det stilles reserve som er desidert sterkere enn den uttatte spiller.» Det var alt, og denne bestemmelse virket som den skulle. Selvfølgelig må turneringslederen være forsiktig når han nekter en reserve å spille fordi han er sterkere enn den ordinære spiller, men hvis det er tydelig klasseforskjell, må han nedlegge forbud. Det ble gjort i flere tilfelle.

* * *

Nå ska vi ikke klandre Norsk Bridgeforbund fordi det opprettholder denne stedfortrederparagraf. Forbundets styre er selv klar over at den ikke passer i Norge. Men det kommer i nær framtid en revisjon av de internasjonale lovers første avsnitt, og Forbundet vil ikke gi ut noen ny lovsamling nå, og kanskje være nødt til å gi ut en om noen måneder. Det er selvfølgelig riktig, og vi har intet annet å gjøre

enn å vente. Men i mellomtiden må det utvises en viss elastisitet.

* * *

Det kan selvfølgelig også være andre paragrafer i lovene som er modne for en revisjon. Her er forholdet at det første avsnitt kan vi ikke rokke ved her hjemme, vi må vente til IBL tar saken opp, og endre våre lover i overensstemmelse med IBL's revisjon. Men det andre avsnittet må tilpasses hvert lands behov, fordi turneringsformene er forskjellige. Forbundet har lovet å ta seg av saken såsnart IBL har revurdert første avsnitt, og hvis noen har nye forslag eller ideer, kan de bare sende det inn til Forbundsstyret.

KOMMENTAR

Av fullt hjerte underskriver jeg disse linjer av redaktoren for «Dansk Bridge»:

«En av de få ting som det av og til klages over til redaksjonen, er at bladet ikke har stoff nok for nybegynnere. Vi har pleid å svare at vi ikke kjenner noen bridgespillere som anser seg selv som nybegynnere, og at den blanding av reportasje, interessante spill, instruktive artikler om meldesystemer og konvensjoner, underholdende stoff og fortellinger vi hittil har brakt, bør være lesning for alle.

Apropos «Dansk Bridge». Det siste nummeret byr bl. a. på en meget leseverdige artikkel av Erik Schubert, en systemekspert med nye og positive ideer. Flere av de danske par i Det nordiske mesterskap brukte hans tillempninger og konvensjoner, i ren eller modifisert form. I en betraktning over turneringen, som han fulgte fra først til sist, gjør han gjeldende, at der danskene kom til kort, skyldtes det ikke systemet, men spillernes feilaktige bruk av det. Han nevner som et typisk eksempel et spill hvor et dansk par stanset på 1 hjerter, enda 5 trekk var utapelig. Feilen var, forteller hr. Schubert, at en åpningsmelding på 1 trekk i farge etter det system makkerparet brukte — «modifisert en-over-en» — er ubetinget krav for en runde. Eksemplet viser, forekommer det meg, hvor langt de danske tillempninger kan fjerne Culbertsons system fra dets egentlige innhold og hvor vanskelig det kan bli for mot-

spillerne å følge med i avvikelser som ikke en gang danskene selv klarer å holde fast ved.

Men la det være sagt med en gang: når vi her i bladet har tillatt oss å gi danskene det i og for seg noe påtrengende råd at de ikke burde innlate seg på så mange systemsprell, var det ikke et øyeblikk med tanke på at de skapte vanskeligheter for motspillerne. Med to så fairspillende lag som de Danmark stilte med i Nordisk, behøvd det aldri være noen ulempe for motparten at danskene fulgte sine egne veier på systemfronten. Det håper jeg også at svenskene vil underskrive. Men Culbertsons system er en sammenhengende helhet, og jeg er redd for at man ikke kan lappe alt for meget på det, uten at det hele kommer ut av sin omhyggelig tilrettede likevekt.

Bare på et enkelt punkt er jeg direkte uenig med hr. Schubert, nemlig når det gjelder hans antydning om at nordmennene vant i kraft av sitt maskinmessige spillesett. Nordmennene er meget sikre i melding og spill, skriver hr. Schubert, men virker på få unntagelser nær som velarbeidende maskiner. Nå er det i og for seg neppe noe daddelverdige ved å spille maskinmessig, det mener sikkert ikke hr. Schubert heller. Jeg skal også innrømme at tre av de seks par Norge brukte, hørte til de stabilt spillende kombinasjoner, som nødige briljerer med ekvilibristiske meldinger. Men jeg tør samtidig påstå at de «få unntagelser» hr. Schubert taler om, i virkeligheten var halvparten av de spillere Norge stillet, og at ikke noe annet land presterte så mange aparte innslag i melde- og spille-måten. Hvor meget dette bidro til seiren, eller vanskeliggjorde den, kan det naturligvis tvistes om.

Et av krigsnummerene av «Bridge World» har en morsom karikaturtegning. Et kort-

bord i nærheten av fronten et sted i Stillehavsområdet, med et gapende hull midt på bordet. Noen soldater med hjelmer på hodet står omkring og snakker sammen. En av dem: Hva er iverien med bordet, en granat-splint? En annen: Nei da, det var bare ser-sjanten som tok for trumfesset.

De har sikkert hørt at betingelsen for å åpne med en 2-melding i farge er at man har flere honnorstikk enn tapere, eller, etter den nye regel, at summen av honnorstikk og tapere er mer enn tretten.

Den nyeste regelen er: Man skal ha minst like mange honnorstikk som tapere, eller at summen skal være minst 13. Jeg tror det er en fordel at kravene er senket. Særlig når man har to farger, vil en ofte stå seg på å åpne med 2, selv om hånden er en tanke i underkant.

David Andersen, en av støttespillerne i Bergensklubben «Knektene» (mange vil huske ham fra den siste bykampen mot Bergen her i byen) er kommet hjem fra Svalbard og forteller i en samtale jeg har hatt med ham, at Svalbard har sin bridgeklubb med 50—60 medlemmer, hvor både direktøren, flere ingeniører og arbeidere møtes til regelmessig duplikat-tevling. Slik skal det være!

Diskusjonens bølger omkring den norske brigaden som skal til Tyskland går stadig like høyt. Det er først og fremst fritidsproblemet som volder bry, og den anseelige styrke av velferdsekspertter som skal være med, får sikkert nok å gjøre. La oss håpe de gir bridgen den plass den fortjener, det finnes neppe noen bedre motvekt overfor fratrinnsering, kneipebesøk og andre fallgruver.

R. H.

Norgesmesterskapet for klubber.

Kampene i 1. runde.

(Førstnevnte klubb er arrangør.)

Kamp nr.

- 1 Verdal Bridgeklubb — K. K. 34, Steinkjer.
- 2 Skogn Br.klubb — Hjertet Ess, Trondheim.
- 3 Last Trick, Trondheim — Ranheim Br.kl.
- 4 Orkanger Br.klubb — Centrum, Tr.heim.
- 5 Volda Br.lag — Aalesunds Klubselskab.
- 6 Kontrakt, Alesund — Aalesunds Br.klubb.
- 7 Raumaknektene, Andalsnes — Isfjorden Bridgeklubb.
- 8 K. N. A., Bergen — Trumf Ess, Bergen.

- 9 B. P. F.'s Bridgeklubb, Bergen — Bergens Handelsforenings Bridgeklubb.
- 10 Voss Bridgeklubb — Safety, Bergen.
- 11 Sandnes Br.klubb — Stavanger Dame-bridgeklubb.
- 12 Flekkefjord Br.kl. — Mandals Br.klubb.
- 13 Kristiansands Br.kl. — Birkeland Br.kl.
- 14 Tvedestrand Br.kl. — Risør Bridgeklubb.
- 15 Avant, Tønsberg — Momp, Skien.
- 16 Forsgrunns Br.klubb — Larvik Handelsstandsforenings Bridgeklubb.
- 17 Vikersund Br.klubb — Hadelands Glassverks Bridgeklubb.

- 18 Honefoss Br.klubb — Krodsherad Br.kl.
19 Drammen Arbeiderforenings Br.klubb — Nobis, Oslo.
20 Greåker Br.klubb — Selbak Br.klubb.
21 Oppegård Br.kl. — Fjellstrand Br.klubb.
22 Grei, Ski — Sarpsborg Bridgeklubb.
23 Hvitvingfoss Bridgeklubb — Landfaldøens Bridgeklubb, Drammen.
24 Horten Handelsstands Forenings Br.kl. — Sandefjord Bridgeklubb.
25 Larvik Bridgeklubb — Brevik Br.klubb.
26 Grand Coup, Tønsberg — Moss Br. klubb,
27 Trumf, Oslo — Tofte Bridgeklubb.
28 Bridgeklubben Hof i Soler — Kirkenær Bridgeklubb.
29 Hamar Bridgeklubb — Eidsiva, Eidsvoll.
30 Lillehammer Br.kl. — Brumunddal Br.kl.
31 Buff, Oslo — Smart, Oslo.
32 Lillestrøm Br.klubb — Ruter To, Oslo.
33 Oslo Bridgeklubb, Oslo — Flnish, Oslo.
34 Golia Bridgeklubb — B. F. S., Oslo.
35 Bøyen, Oslo — Blommenholm Br.klubb.
36 Samvirke, Oslo — Hjerterknekt, Oslo.
37 Bonus, Oslo — Bridge Brothers, Oslo.
38 Solvang Hagekolonis Bridgeklubb, Oslo — Bekkelagshøgda Bridgeklubb.
39 Sporveiens Br.klubb — Robber, Oslo.
40 Matador, Oslo — Favoritt, Oslo.
41 L. B. O., Oslo — Hygga, Oslo.
42 Bridgekameratene, Oslo — Diplom, Oslo.
43 Hobby, Oslo — Riksrevisjonens Br.klubb, Oslo.
44 Murernes Br.klubb, Oslo — Grønli Br.kl., Fjellhamar.
45 Nordstrand Br.klubb — Kontraktklubben, Oslo.
46 Jessheim Bridgeklubb — Espada, Oslo.
47 Emo Br.klubb, Oslo — Fellows, Oslo.
48 Merkur Br.klubb, Oslo — Økonomenes Bridgeklubb, Oslo.
49 Bridgeklubben av 1943, Drammen — Progress, Oslo.
50 Stavanger Handelsforenings Br.klubb — Rival, Stavanger.
51 Honnorklubben, Kristiansund — Kristiansund Bridgeklubb.
52 Raufoss Bridgeklubb — Kapp Br.klubb.

Følgende klubber har fri fra 1. runde:

- Duplikatklubben, Steinkjer.
Namsos Bridgeklubb.
Nauma, Namsos.
Ogndal Bridgeklubb, Steinkjer.
Forcingklubben, Trondheim.
Ruterknekt, Trondheim.
Trondhjems Bridgeklubb.
Fannrem Bridgeklubb.
Grand, Alesund.
Molde Duplikatklubb.

- Bridgeklubben av 37, Høyanger.
Bergens Bridgeklubb.
Doubleton, Bergen.
Knektene, Bergen.
Spartre, Bergen.
Stavanger Bridgeklubb.
Bridgeklubben 1938, Kristiansand.
Foreningens Bridgeklubb, Kristiansand.
Arendals Bridgeklubb.
Grimstad Bridgeklubb.
Lillesand Bridgeklubb.
Notodden Bridgeklubb.
Adler, Brevik.
Bole og Borgestad Bridgeklubb.
Skien Bridgeklubb.
Holmestrand Bridgeklubb.
Horten Bridgeklubb.
Hårdt Slag, Sandefjord.
Nøtterøy Bridgeklubb.
Tønsberg Bridgeklubb.
Drammens Bridgeklubb.
Hokksund Bridgeklubb.
Kongsberg Bridgeklubb.
St. Olavs Klub, Drammen.
Strømsø Bridgeklubb, Drammen.
Kongsvinger Bridgeklubb.
Gjøvik Bridgeklubb.
Stange Bridgeklubb.
Eidsvoll Bridgeklubb.
Nordkisa Bridgeklubb.
Høyenhall Bridgeklubb.
Strømmen Bridgeklubb.
Systemklubben, Strømmen.
Ski Bridgeklubb.
Stratos, Kolbotn.
Vestby Bridgeklubb.
Askim Bridgeklubb.
Grålum Bridgeklubb.
Tistedalen Bridgeklubb.
A. B. C., Oslo.
Asker Bridgeklubb.
Astra, Oslo.
Bærum Bridgeklubb.
Coups, Oslo.
De 4 Ess, Oslo.
Den Merkantile Klub, Oslo.
Duplikatklubben, Oslo.
Faresonen, Oslo.
Forcingklubben, Oslo.
Forsikringsfunksj. Bridgeklubb, Oslo.
Frigg, Oslo.
Gamlebyens Bridgeklubb, Oslo.
Gubbelaget i B.u.l., Oslo.
Kloverknekt, Oslo.
K. N. A., Oslo.
K. N. A. K. K., Oslo.
Odd, Oslo.
O. H. F., Oslo.
Rex, Oslo.
Singelton, Oslo.
Sinsen Bridgeklubb.
Sparess, Oslo.
Squeeze, Oslo.
Thor, Oslo.
Toppscore, Oslo.
Vienna, Oslo.